

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobců: a) **D. V.**, narozený dne X
b) **J. B.**, narozený dne X
c) **D. B.**, narozená dne X
všichni bytem X
všichni zastoupeni advokátem Mgr. Liborem Valentou
sídlem Křížová 18, 603 00 Brno

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2021, č. j. KUZZL 49713/2021,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Městský úřad Vsetín v působnosti speciálního stavebního úřadu umístil rozhodnutím ze dne 22. 8. 2017 stavbu „*I. etapa cyklostezky B. – V. – V. na území obce H.*“. V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobci namítali, že ačkoli jejich práva k sousedním nemovitostem (pozemku parc. č. st. X, na něm stojícímu domu č. p. X, a pozemkům parc. č. st. XA, č. XB a č. XC, vše v k. ú. X) mohou být stavbou přímo dotčena, nebylo s nimi jednáno jako s účastníky předmětného územního řízení. Žalovaný jejich odvolání zamítl jako nepřipustné, neboť dospěl k závěru, že žalobci nemohou být na svých právech územním

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

rozhodnutím dotčení. S tímto závěrem se ale neztotožnil Krajský soud v Brně, který rozsudkem ze dne 12. 12. 2019, č. j. 62 A 295/2017-103 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení se závěrem, že žalobci měli být do okruhu účastníků územního řízení zahrnuti.

2. Žalovaný následně sice rozhodnutím ze dne 25. 3. 2020 zrušil územní rozhodnutí a vrátil věc stavebnímu úřadu k dalšímu řízení, ten ale územní řízení posléze zastavil podle § 94 odst. 5 stavebního zákona s tím, že v mezidobí již dne 2. 10. 2018 nabylo právní moci stavební povolení.
3. Dne 15. 6. 2020 podali žalobci proti stavebnímu povolení ze dne 28. 8. 2018 odvolání, v němž namítali, že je stavební úřad opět protiprávně opomenul jakožto účastníky, tentokrát stavebního řízení. Žalovaný ale rozhodnutím ze dne 30. 9. 2020 jejich odvolání zamítl jako nepřipustné, neboť dovodil, že jim postavení účastníků stavebního řízení nenáleželo, neboť k přímému dotčení jejich práv prováděním předmětné stavby dojít nemohlo. Žalobu proti tomuto rozhodnutí krajský soud rozsudkem ze dne 27. 4. 2022, č. j. 65 A 122/2020-61 zamítl.
4. Téhož dne jako odvolání proti stavebnímu povolení podali žalobci u žalovaného také žádost o obnovu stavebního řízení. Stavební úřad ale usnesením ze dne 5. 5. 2021, č. j. MUVS-S 10729/2021/OÚPSŘD-280/13/Suš-2 řízení o této žádosti zastavil podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád s odůvodněním, že podaná žádost byla zjevně nepřipustná, neboť žalobci nebyli účastníky stavebního řízení, a proto nemohou ani žádat o jeho obnovu. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím, proti němuž žaloba směřuje, zamítl odvolání žalobců a usnesení stavebního úřadu potvrdil.

B) Žaloba a vyjádření žalovaného

5. Žalobci požadovali zrušení rozhodnutí žalovaného a případně i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobní body soud shrnuje takto:
 - a) žalobci nebyli účastníky stavebního řízení protiprávně. Stavba ve smyslu § 109 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) zasahuje do jejich vlastnických práv, neboť vede bezprostředně vedle jejich pozemků. Žalobcům bylo odepřeno právo vyjádřit se ke stavbě jako takové i ke způsobu jejího provádění. I pokud by stavba byla prováděna ve vzdálenosti od jejich pozemků, kterou v rozhodnutí žalovaný zmiňuje (cca 40 m), stejně by do jejich vlastnického práva zasáhla, a to jednak svou povahou provádění, tj. provozem těžké techniky produkující imise v podobě vibrací, hluku a prachu, prováděním zemních prací způsobujících možné posuny podloží a množstvím osob podílejících se na stavbě, a rovněž následným užíváním. Stavební povolení bylo vydáno k souboru pozemků, z nichž zejména pozemky parc. č. XD a XD sousedí s pozemky žalobců přímo, což jejich účastenství zakládá samo o sobě;
 - b) rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 12. 2019, č. j. 62 A 295/2017-103, v němž dospěl soud k závěru, že žalobci byli opomenutými účastníky územního řízení, představuje novou skutečnost, přičemž žalovaný závazný právní názor soudu nerespektoval.
6. Žalovaný ve vyjádření navrhl, aby soud žalobu zamítl, přičemž odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. Serval na závěru, že žalobci nebyli a ani nemohli být účastníky stavebního řízení s tím, že otázkou účastenství žalobců ve stavebním řízení se zabýval

v rozhodnutí ze dne 30. 9. 2020, které je předmětem přezkumu ve věci sp. zn. 65 A 122/2020. Krajský soud v Brně se zabýval otázkou účastenství v územním, nikoli stavebním řízení, přičemž předmětem územního řízení byl rozsah celé cyklostezky včetně úseku, který vede po stávající komunikaci, zatímco nejbližší část stavby, která byla předmětem stavebního řízení, je od pozemků žalobců ve vzdálenosti, jež opravňovala stavební úřad učinit závěr, že k zásahu do vlastnických práv žalobců dojít nemůže. Dále dodal, že stavba cyklostezky již byla kolaudována.

C) Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Při jednání soudu dne 24. 5. 2022 setrvali účastníci na svých stanoviscích.
8. Podle § 100 odst. 1 správního řádu *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*
9. Stavební úřad řízení o žádosti o povolení obnovy zastavil. Žalovaný ohledně přípustnosti takového postupu v napadeném rozhodnutí odkázal na závěr č. 91 ze Zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 11. 6. 2010, podle něhož *„dojde-li správnímu orgánu podání označené jako žádost o obnovu řízení, které vůči němu učinila osoba, která zjevně není účastníkem původního řízení a zjevně není ani jeho právním nástupcem, je možné řízení o obnově zastavit podle § 66 odst. 1 písm. b), neboť se jedná o zjevně právně nepřipustnou žádost. Pokud by uvedená skutečnost nebyla již z podání zcela nepochybná, správní orgán žádost zamítne podle § 100 odst. 6. Následně bude správní orgán zkoumat, zda nejsou dány důvody pro obnovu řízení z moci úřední, přičemž pokud by takové důvody shledal, zahájí řízení o obnově řízení podle § 100 odst. 3.“* Dle závěru soudu v posuzovaném případě byly podmínky pro zastavení řízení o žádosti o povolení obnovy splněny, neboť ze samotné žádosti vyplývalo, že žalobci účastníky předmětného stavebního řízení nebyli a rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 9. 2020, č. j. KUZL 67319/2020, stavební úřad důvodně považoval otázku účastenství žalobců ve stavebním řízení za pravomocně vyřešenou. Měl-li tedy stavební úřad nadřízeným správním orgánem postaveno najisto, že žalobci nebyli a ani neměli být účastníky řízení, mohl jejich žádost o obnovu takového řízení posoudit jako zjevně právně nepřipustnou a řízení zastavit. Žalovaný pak v odvolacím řízení oprávněně vycházel z téhož skutkového stavu, na němž nemohla nic změnit ani skutečnost, že v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí bylo zahájeno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2020, neboť zahájení soudního řízení nemá na právní moc napadeného rozhodnutí bez dalšího vliv.
10. Žalobce se rovněž mylí, pokud dovozuje, že jakkoli relevantní novou skutečností pro řízení o povolení obnovy řízení stavebního řízení představovalo vydání rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 12. 2019, č. j. 62 A 295/2017-103, ve kterém bylo rozhodováno o účastenství žalobců v řízení územním. Žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelně vyložil, že pro vymezení okruhu účastníků stavebního řízení je relevantní

toliko § 109 písm. e) stavebního zákona, čímž implicitně vyloučil, že by pro účastenství ve stavebním řízení mělo být relevantní samotné účastenství v řízení územním, jímž se zabýval Krajský soud v Brně v uvedeném rozsudku. Okruh účastníků z řad vlastníků sousedních nemovitostí se u obou řízení liší a účastenství v územním řízení nezakládá automaticky účastenství v řízení stavebním (v podrobnostech viz rozsudek ve věci sp. zn. 65 A 122/2020).

D) Závěr a náklady řízení

11. Jelikož soud shledal všechny žalobní body nedůvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady jdoucí nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 24. května 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu